

מועצה אזורית אלונה
ישיבת מועצה
מתאריך 11.9.2019

נוכחים:

ראש המועצה	-	אריה שרון
חבר מועצה	-	אייל כהן
חבר מועצה	-	שחף טנדט
חבר מועצה	-	אבי אשכנזי
חבר מועצה	-	מאיר סיטבון
חבר מועצה	-	טל כידן
חבר מועצה	-	ליאור בכר
חבר מועצה	-	גלעד זרקה
		רחל בארי

סגל:

יועמ"ש	-	עו"ד משה אריאל
מזכיר / גזבר	-	כאמל חלבי

סדר יום:

- אישור פרוטוקולים.
1.
- היערכות לשנת הלימודים.
2.
- תכנית כוללנית – דיווחים.
3.
- אשכול רשויות.
4.
- פסולת אלקטרונית.
5.
- שמות לרחובות – גבעת נילי.
6.

פרוטוקול

אריה שרון : טוב, נתחיל, אהלן, ערב טוב לכולם. טוב אנחנו נתחיל, טכנית ישיבת המועצה הזאת הייתה אמורה להיות לפני שבועיים, אייל כהן : קודם כל אנחנו נשתתף בצערך. אריה שרון : תודה רבה. תודה. אייל כהן : כמועצה, כחברי מועצה נשתתף בצערך. אריה שרון : כן אז זהו, אז אמא נפטרה הייתי חייב לדחות ועשינו את זה בעיתוי של פני תחלת הלימודים, עכשיו הדיוח על היערכות לשנת הלימודים שתכננו אז לצערי זה נדחה. ניתאושש לאט לאט, תהיה לי שנה כזאת, להפיג את ה,

סעיף 1 – אישור פרוטוקול

אריה שרון : אז ככה, אנחנו נתחיל בנושא ראשון – אישור פרוטוקולים, פרוטוקול אחרון. כבר חולק מזמן גם למי שהיה הערות, כאמל, נכון? הפרוטוקול המאושר, כאמל חלבי : מה, מה זה פרוטוקול, אריה שרון : פרוטוקול הישיבה האחרונה, כאמל חלבי : עם ה, זה מה, אריה שרון : כן. אייל כהן : אתה רואה אותי ככה, אתה, אבל מה, אריה שרון : כן. אייל כהן : אתה רואה אותי ככה. אייל כהן : כל החיים יזכרו שאני התנגדתי. דובר : לא, לא, לא, הבהלת, אריה שרון : דחוף כרמל, זה לא, אייל כהן : זה ברור, זה ברור.

סעיף 2 – היערכות לשנת הלימודים

אריה שרון : שתיים, היערכות לשנת הלימודים, לשנת הלימודים, רוחה תאמר כמה מילים

דובר : אולי בגלל שלא הייתי זה עבר חלק. עבר טוב, חלק.

אריה שרון : זה היה יותר מדי, רוחה בבקשה.

רחל בשארי : האמת היא שזה יהיה די קצר, רוב האנשים פה הם באמת גם הורים לילדים וגם די מה שנקרא קרובים לזה, ראו, חוו, כזה או כזה. אז אני ממש, אני אגיד את זה יותר, נראה לי כמו נתונים יבשים אבל רק ככה, שניכנס לתוך התמונה. נתחיל לגבי, לגבי הגנים. יש לנו כמו שהיה לנו, אני מזכירה שהעליות באשכול זה אומר שצריכים לעמוד בקריטריונים של כמות ילדים שזה לפחות מעל 6 ילדים. אז אנחנו כרגע בתנועה של בסביבות בין 110 ל-112 כי יש ילדים בחו"ל עדיין והם צריכים לחזור, ועוד, וזה יהיה בערך הסדר גודל אז אנחנו בסדר ויש לנו 5 גנים, הגנים שלנו יחסית קטנים והילדים חיים טוב בתוך זה. מה זה אומר? גנים יש לנו בגן אלון 27 ילדים, בגן חצב 27 ילדים, בשקד 23, יש לנו גנים קטנים של גילאי 3, אחד 16 ואחד 17. מה שאומר שהשנה לא היינו צריכים סייעת נוספת, מה שאנחנו נוהגים לעשות ב, לפחות בקליטה של הילדים של גיל 3, הכל בהתאם הצורך ותמיד אנחנו מסתכלים על העניין של הצורך, רק הוספנו לשבוע הראשון והשני בערך מישהו שיעזור עם הילדים, עם ההחלפות, גמולים, לא גמולים, מי שעוד זוכר בכלל את המושגים האלה.

כאמל חלבי : רוחה איך המספרים בהשוואה לשנה קודמת?

רחל בשארי : הפרשים של בסדר גודל של 7 פחות, משהו כזה.

כאמל חלבי : אה, זה קטן.

דובר : שנה שעברה היו פחות?

רחל בארי : לא, אנחנו השנה פחות.

אייל כהן : מה את צופה להבא? שתהיה ירידה? כי יש פה התחדשות, את רואה התחדשות?

רחל בארי : אה, אני לא יכולה לדעת לגבי 0-3, אני יכולה להגיד שמה שקורה למשל עם העלייה לכיתה א' אז לפחות אנחנו מדברים על, יש לנו 33 ילדים כבר

פוטנציאל לעלייה לכיתה א' שזה, שזה, שזה בסדר. עכשיו מה יהיה לגבי,
אין לי נתון של 3-0.

דובר : תגבירו את הילודה, יהיה.

דובר : תלוי אם יאכפו את תקנה 116

דובר : אחרת לא יהיו פה שוכרים.

דובר : אל תפחיד את גיא.

רחל בארי : אז זה לגבי הגן. מה עשינו לקראת הקליטה של הילדים, קודם כל מי שיצא

לו להסתובב גנים ראה צבע ירוק, אמנם לא טבעי כי אנחנו הכנסנו דשאים

סינטטיים בגנים הקטנים שזה רקפת וגפן. לא, לא, לא כיסינו את הכל כי

הילדים עדיין ברמה של חוויית תחושה ומגע בלהיות בחול, זה אחד

הדברים גם כן ש, כשמנהל המחוז היה אצלנו וכל צוות משרד החינוך, אחד

הדברים שהם דווקא ציינו אותו כדבר שהוא מאוד חשוב זה הנושא הזה של

המגע של הילד עם העולם הזה ברגליים, בידיים. יש עניינים שעולים מדי

פעם לגבימה, מה קורה עם החול, אם יש חתולים שעולים עליו וכולי, אנחנו

מקווים שלפחות החלק הגדול שקירינו יעשה, יעשה עבודה ואת זה נוכל

לראות האמת היא בהמשך. אז זה ממש, יש לנו חמישה גנים, ב-4 מהם

שמנו שטחים גדולים ובאחד מהם שכבר היה לו, הוא היה הראשון שהיה לו

דשא סינטטי אז זה עדיין מהווה חלק,

דובר : ציינת 4 גנים בהתחלה, אמרת,

רחל בארי : יש לנו חמישה,

דובר : אמרת,

רחל בארי : ב-4 שמנו. יש לנו 5 גנים, ב-4 הכנסנו עכשיו ממש, כל אחד בהתאם לגודל

שלו את הכמות דשא סינטטי שהכנסנו ואחד מהם שכבר הוא היה הראשון

ששמנו, שהיה לו דשא סינטטי, דשא סינטטי כבר בעבר מתחת לאחד

המתקנים, אז הוא, הוא היחידי שלא. אנחנו וגם כן יש לו שטח מרוצף גדול

בתוך הזה.

ליאור בכר : אפשר רק להוסיף משפט,

רחל בארי : מה עוד, צביעות גנים, צביעות מתקנים, מה?

ליאור בכר : משפט רק על זה.

- רחל בארי : בבקשה.
- ליאור בכר : שחברי מועצה יכירו. הדשא באים איתו שני דברים. אחד כמו שרוחה הזכירה זה הנושא של החתולים שעושים בחול ושזה באמת מפגע בריאותי ווטרינר,
- דובר : לך קרה משהו שהיית קטן?
- ליאור בכר : לילדים פה קרה, לא לי כשהייתי קטן, היו רואים ילדים עם תולעים.
- דובר : אתה גם גדלת על החול, לא?
- ליאור בכר : זה דבר ראשון. דבר שני היה בשני הגנים החדשים בעיית ניקוז נוראה, זה אומר כל החורף כשהיה גשם לא יכלו ילדים לצאת החוצה, היה, עשינו שנה שעברה עבודות ניקוז, החול אי אפשר היה עם החול לעשות את זה כי הוא פשוט נשאב למטה ויצר מפגע בטיחותי ולכן הדשא פתר, אמור לפתור את הדבר הזה, נקווה לראות בגשם הקרוב.
- רחל בארי : אנחנו זה,
- אריה שרון : יצא גם עם שיפור,
- ליאור בכר : כן.
- רחל בארי : טוב, יש לנו חלום להמשיך, האשכול הזה בכלל היה החלום, הוא כל פעם ממשיך, כל פעם חתיכה בו מתפתחת יותר ומתקדמת, הדבר הבא שאנחנו רוצים זה צד אחד הוא הצד הטכני של לקרות את האמפי מי שזוכר שם את האזור של, יש ממש אמפי בין הגנים הקטנים לגדול, אנחנו הגשנו קול קורא עכשיו, משרד החינוך עוזר בתקצובים לפי קולות קוראים. הגשנו לתוכנית שנקראת הגן העתידי, כשהגן העתידי זה אומר שהחלק המרכזי שלו, איך אנחנו מייצרים למידה שיתופית, איך אנחנו מאפשרים,
- אריה שרון : בשבוע הבא,
- רחל בארי : מה?
- אריה שרון : פגישה,
- רחל בארי : כבר הגשנו אותו.
- אריה שרון : לא, הפגישה עם המנהלת.
- רחל בארי : פגישה יש לנו, אתה גם קורא, אנחנו הגשנו כבר עם התוכנית ועם הכל. פגישה יש לנו עם האחראית שם בשבוע הבא. אז אנחנו נקווה, זה לפחות

- צעד מאוד מאוד מקדם, אנחנו נקווה שהמשרד גם יקבל את, את מה שאנחנו רוצים.
- אריה שרון : זה מנהלת תחום בינוי במשרד החינוך.
- רחל בארי : נכון.
- אריה שרון : זה לא אחראית שם,
- מאיר סיטבון : לא חשוב איך קוראים לה, שיביאו כסף, זה חשוב.
- אריה שרון : לא, היא שם,
- רחל בארי : בסדר אריה,
- אריאל : הביאה כבר 120 לפני חודשיים לבית ספר.
- דובר : נתנו 120? היא, היא, היא,
- אריאל : כן, כן, היא הביאה,
- מאיר סיטבון : לקחנו אותם מכפר כנא.
- טל כידן : 120 למה?
- אריאל : לשבילים בבית ספר אלונה והכל, צביעה, סיוד.
- אריה שרון : ועוד, ועוד לזה צריך להגיע, עוד בערך 30,000. לסדר את כל הכבלים שם, יש את הכבלים שראית?
- מאיר סיטבון : ושל ה,
- רחל בארי : אוקיי, אז זה הקטע בגדול. עכשיו גם בגנים יש גם כן צהרונים, אני שמחה לומר מילה לגבי הצהרון גם של הגן, גם של בית ספר. די הצבנו צוותים, גם לצהרון של הגן, גם של בית ספר, רואים את זה לפי הרישום של ההורים בשנה הזאת, זה ממש קרוב ל, אני חושבת, אפשר לדבר על 70 או 80 אחוז יותר משנה שעברה גם בזה וגם בזה, אז אנחנו מתמודדים עם דברים חדשים, גם רכישות של ציוד וגם הגדלה של המה שצריך מבחינת המתחמים וכוח אדם. בית ספר, סך הכל 325 ילדים שמתוכם ילדי חוץ רק 46, שאני אומרת רק 46 בעבר כשהתחלנו לקבל תלמידי חוץ זה היה אמרנו שליש ושני שליש, שני שליש אלונה, שליש ילדי חוץ.
- דובר : את לא אומרת דבר חשוב. פעם ראשונה יש מורה.
- רחל בארי : חכה, עוד לא הגעתי, זה לפי הסדר. האמת ששכחתי. בלי קשר, גם לפי הסדר הגלגל הזה.

דובר : היה את שלום, מה זה פעם ראשונה,
 רחל בארי : כן. לא, לא את שלום היה, אחריו עוד אחד. על, על הדבר הזה באמת יש
 משהו, משהו להגיד. על כל פנים שוב אני אומרת, אנחנו 46 ילדי חוץ יש לזה
 משמעות לגבינו, זאת אומרת שאנחנו משאירים את העל אזוריות שהיא
 מבחינתנו חשובה, כי כמו שראיתם קודם יש, אם יש ירידה בגן, יכול להיות
 שיהיה לה אחר כך המשך בבית ספר וכולי, תמיד צריך לשמור את המקום
 הזה, אנחנו צריכים, מבחינת אם אנחנו רוצים לשמר את מערכת החינוך
 שלנו לפחות הגן והיסודי כן לפתוח את הפתח הזה של העל אזוריות. אז
 כרגע זה 46 וכל היתר שלנו. מה קורה לגבי היערכות הקיץ, מי שהסתובב
 בבית ספר ראה שבילים מטופחים וחדשים, באמת הייתה, הייתה
 התייחסות לנושא ההנגשה בבית ספר וזה אחרי שהיה, הייתה בדיקה
 מקצועית של, של נושא הנגישות בבית הספר. גם בדיקות נוספות שעשינו
 לנושא של הנגשות אקוסטיות וכולי שהתוצרים שלהם אנחנו נראה גם
 במהלך השנה וגם כן במהלך הקיץ הבא גם באמצעות קולות קוראים כאלה
 ואחרים. בסוכות אנחנו אמורים לסיים מתחם של, מתחם הכלה, אני
 מקווה שאנחנו נסיים אותו עד סוכות, קיבלנו, אנחנו יכולים בעצם עד
 דצמבר, אנחנו רוצים לסיים את זה כבר אוטוטו,

דובר : מה זה מתחם, מה זה מתחם,
 רחל בארי : מתחם הכלה זה אומר כיתה שתהיה מחולקת לשלושה, היא קיימת היום
 אבל היא תעבור שיפוץ, לשלושה, לתרפיות, לפרטני, ולעוד משהו שבית ספר
 יצטרך אותו בתוך כיתה אחת שיש לה כבר דלתות, אנחנו פחות השתמשנו
 בזה והיום זה יקבל כוח מאוד גדול בבית ספר כי גם חוק החינוך, אתם בטח
 שומעים בחדשות וברדיו, כל הזמן מדובר על חוק החינוך המיוחד, חוק
 החינוך המיוחד ואיזה היבטים יהיו לו ולאן הוא יילך, אז זה אומר
 שהמגמה של משרד החינוך שמקסימום ילדים, אלה שאנחנו, אלה שיצאו
 למוסדות החינוך המיוחד, מקסימום מהם יישארו בתוך המוסדות הרגילים
 ויקבלו שם את ה, את מה שהם צריכים. בין היתר זה הכיתות המיוחדות
 שהם יכולים לקבל את מה שמגיע להם. מה שלא כל כך קיים בבתי ספר
 רגילים זה די יחסית קיים אצלנו ואנחנו רואים את זה שאנחנו, כמות

הילדים שמגיעה אליי למוסדות החינוך המיוחד, ואני אומרת את זה לא אחת ולא פעמיים, זה ברגע שמסיימים את כיתה ו' או ברגע שמסיימים את כיתה ז' והורים פתאום חוטפים את הזף והבום שהילדים נמצאים במסגרות שהם לא בית ספר אלונה ואין את יכולת ההכלה הזאת של בית ספר אלונה, ולא משנה לאיזה בית ספר הם הלכו, זה כרגע לא משנה מה הייתה בחירת ההורים לצורך העניין. יש קשיים אובייקטיביים לילדים, לקוויות כאלה ואחרות שבאלונה כבר יש צוות מקצועי שיודע איך לטפל בזה ובמקומות אחרים פחות, אז אנחנו רואים שהם מגיעים לבתי ספר לחינוך מיוחד. אז אנחנו משפרים את התשתית שקיימת בתוך בית ספר, זה חלק מהעניין הזה, ומשרד החינוך הלך לקראת הזה, לאו דווקא אצלנו, בכלל במדינה באופן כללי. מה עוד, כוח אדם, קיבלנו אב בית חדש, היה מכרז, חלק מכס היו שותפים למכרז הזה, אב בית חדש בבית ספר וגם פונקציה חדשה לפינת החי.

- אייל כהן : מי זה אב בית? מי זה אב בית?
- רחל בארי : אב הבית שמו אלכס,
- דובר : אלכס וייס.
- אייל כהן : אלכס?
- רחל בארי : הוא, כאמל,
- דובר : אלכס וייס.
- רחל בארי : אלכס וייס.
- אייל כהן : מאיפה הוא הגיע?
- רחל בארי : הוא לא מאלונה, קודם כל הוא לא מאלונה,
- מאיר סיטבון : היה מכרז שפורסם, והוא התקבל.
- אייל כהן : מאיפה הוא, איפה הוא גר?
- רחל בארי : הוא גר ב,
- דובר : בית חנניה.
- רחל בארי : בית חנניה. ובינתיים תחושה מאוד טובה לבית ספר ובאמת נכנס בשיא הכוח, סוג של אובר קואליפייד ובן אדם שמביא הרבה יתרונות איתו,
- אריה שרון : יש לו כישורים מעבר למה שנדרש.

- רחל בארי : כן.
- אריה שרון : על ידי אב בית, ניהלתי איתו שיחה לפני כן, דיברתי איתו, תשמע אתה רוצה את זה? ממש, שלא אחר כך אנחנו לא נהיה מרוצים וגם אתה לא. בוא, תראה תעודה, זה השכר, והוא שכנע אותנו שהוא רוצה, שהוא כן רוצה. אני אמרתי לו תשמע, מעבר למה שאתה רואה לתנאים הרשומים, אתה נכנס למשפחה, אתה נכנס למקום קטן וחמוד שכיף לעבוד בו וזה יהיה הערך המוסף לעבודה שלך. ואתה בא, לא בכל מקום אתה בא לבית ספר אתה רואה שרת יושב עם המחשב בחדר המורים, זה לא, לא ראיתי בהרבה מקומות ככה, והם בינתיים מרוצים, תראו, ימים יגידו, אבל בינתיים זה נראה כאילו, הצלחה.
- אבי אשכנזי : אולי הוא עוד יהיה מורה.
- אריה שרון : מה?
- דובר : יכול להיות,
- אריה שרון : יכול להיות.
- רחל בארי : כמו שאמרתי קודם לגבי צהרונים, גם בבית הספר הצהרון גדל, באזור מ-30 למשהו לכמעט 60, שזה ממש כמעט הכפיל את עצמו, זה אומר את ההיערכות שלנו עם כיתות וכולי. אנחנו עוד בבנייה של העניין והילדים עושה רושם שכיף להם ואני מקווה שככה זה ימשיך.
- דובר : כמה, 60 ילדים בצהרון של בית ספר?
- רחל בארי : קרוב, כן, קרוב ל-60.
- טל כידן : וזה רק כיתות,
- רחל בארי : מחולקים לפי ימים.
- טל כידן : עד כיתות ג'.
- דובר : וזה עד כיתה ו'?
- רחל בארי : יש גם דיים שהתחילו לבקש עכשיו כי יש להם יום אחד שמסיימים ב-13:00 וזה חדש.
- טל כידן : יומיים יש.
- רחל בארי : יומיים?
- טל כידן : זה שני וחמישי.

- רחל בארי : שהם מסיימים בהם ב13:00? אז התחיל, התחילו בקשות כאלה,
 טל כידן : ויש בעיה עם זה? זאת אומרת,
 רחל בארי : לא, אנחנו, הבעיה זה הכמות והתשתיות שיש לצורך העניין, ואנחנו, אנחנו
 נרצה ללכת להכל, אנחנו גם אפשרנו יותר התגמשות מבחינת הקטע של
 יותר ימים, יותר אופציות, גם בגן, הצענו יותר אופציות לקבלת ילדים,
 הורים שם ביקשו, היה חשוב לעצב צוות, כי אחד הדברים הכי חשובים
 בנושא של צהרון זה מאחר וילד מגיע מתוך המסגרת אל הצהרון, הוא תלוי
 בצוות שלוקח אותו, הוא לוקח בצוות שמשלח אותו שזה המורים ובעיקר
 הצוות שלוקח אותו. ואם לדוגמה הילד שנמצא רק יום בשבוע, או אמא
 שלו רצתה להחליף, אז אנחנו לא מאשרים את ההחלפות האלה כי זה יוצר
 בלבול מאוד גדול ומבחינה בטיחותית,
 טל כידן : הצוות הוא כמו שנה שעברה?
 רחל בארי : איך?
 טל כידן : כמו שנה שעברה?
 רחל בארי : כמו שנה שעברה מה?
 טל כידן : הצוות אותו צוות?
 רחל בארי : אביה הרכזת היא שם, וסיון נשארת איתה והוספנו מישהי בשם רמות
 שהיא גם עובדת בתוך הצוות של בית ספר והיא גם ממשיכה איתן והיום
 אנחנו הולכים להוסיף עוד אחד בגלל הכמות של הילדים שגדלה, אז,
 דובר : שירז היא,
 טל כידן : והם צוות טוב.
 רחל בארי : שירז זה בגן.
 דובר : שירז זה האחראית בגן.
 רחל בארי : שירז זה בגנים. שירז זה גם, שירז ואלישבע הן אחראיות שם,
 דובר : אה, אלישבע גם נכנסה?
 רחל בארי : כן.
 דובר : חמודה אלישבע. היא מקסימה.

- רחל בארי : בגן יש את אלישבע ואת האחראית, הרכזת זאת שירז ויחד איתה עובדת תחתיה אבל גם בימים שהיא לומדת, היא סטודנטית בעצמה שרק עכשיו עושה השלמה לתעודת הוראה,
- דובר : בראש,
- רחל בארי : אז יומיים אחראית אלישבע ויחד איתה נמצאת גלית בן משה ו,
- דובר : זה הכיף, שזה אמהות, זה אמהות.
- רחל בארי : כן. כן. ויש עוד אחת שהיא, עמית, שהיא גם עושה להם חוג ויש להם עוד חוג, חיה באה לגן, שזה דרך חברה חיצונית.
- דובר : זה אלישבע עשתה את זה פעם.
- רחל בארי : שאלישבע עושה דרך חברה חיצונית.
- דובר : יפה, יפה מאוד. אלישבע מקסימה.
- רחל בארי : נוצר שם משהו באמת, זה שהצוות,
- דובר : ממש כאילו, שנים במירון אני חושב, בגן במירון הרבה שנים.
- רחל בארי : נכון.
- דובר : נכון? משהו כזה.
- רחל בארי : נכון.
- טל כידן : יש שם צוות ממש טוב, אני מכיר את זה אישית.
- רחל בארי : כן, יש שם צוות באמת טוב, אנחנו מרגישים את זה לפחות מבחינת הילדים וההיענות של ההורים ו,
- אייל כהן : כשיש גם כאלה מדריכות שם אז גם ההורים סומכים ואז כיף להם והם מרגישים בטוחים יותר לשלוח את הילדים שלהם.
- רחל בארי : נכון, נכון, בהחלט. מילה וחצי על הספרייה, אנחנו קיבלנו מנהלת ספרייה חדשה, ויקי עברה מכרז פה גם כן ובגלל שויקי נכנסה והיא בעלת תעודה של, היא סיימה מידענות כדי לנהל ספרייה אז קיבלנו את האישור למחשבת הספרייה וזה מה שאני בעצם רוצה להגיד. זה לראשונה ספרייה בתהליכי, קודם כל התוכנה קיימת, כבר עובדים על זה, צריכים להכניס את כל הספרים שזה המון עבודה, יש לנו בסביבות 30,000 ספרים שם שזה באמת המון אבל כבר התחילה עבודה גם לפחות החלפות של הילדים בבית ספר, מה שכבר נכנס והתבצע, הרעיון הוא שזה להנגיש את הכל לתושבים

במקסימום האפשרי. זה לא יהיה בדיוק ההשאלות האוניברסיטאיות מי שמכיר, אבל זה יהיה כבר בפינה אחרת לגמרי.

דובר : היום הספרייה נותנת בעיקר שירות לבית ספר או גם לתושבים?

דובר : גם.

רחל בארי : קודם כל היא לתושבים. אבל יוצא שבגלל שהספרייה נמצאת ליד בית

הספר, לא סתם היא נמצאת ליד בית הספר, כמו שאתה יודע שיש דרישות למשל של בניית מרכזי פיס ממש ליד מוסדות חינוך כי מפני שיודעים שהקניינים, סליחה, הלקוחות הגדולים ביותר הם באמת אלה שקרוב, וגם לבנות הרבה תוכניות בתוך בית ספר יחד עם הספרייה ומבחינתנו זה מצוין. יש ימים שהספרייה פתוחה אחר הצהריים פעמיים,

אריאל : ויש תנועה? באים להחליף ספרים?

רחל בארי : יש תנועה, יש קהל לקוחות כמעט קבוע,

דובר : הפתיע אותי שיש,

רחל בארי : למרות שאנחנו נמצאים בעידן, למרות שאנחנו נמצאים בעידן בתחושה

שלנו שאנחנו,

מדברים ביחד

אריה שרון : ועדת בחינה זה משהו סטטוטורי שנקבע על ידי משרד הפנים ששם היו

חברים אחד מנציג האיגוד המקצועי, אחד ממשרד התרבות שאחראי על הספריות, מישהי שאחראית על ספריות, ראש המועצה שהוא חבר ועדה, נציגת משרד הפנים שהיא יושב ראש הועדה ונציג מעמד האישה שגם כן חייב להיות, כן. וממש באים, רואים שהיא תהיה, תיערך בצורה הכי ראויה, רק שתדעו, מבחינת ספריות, יוצא לי הרבה לשבת בועדות מכרזים של רשויות אחרות, אה, ויש נציג של רשות אחרת, ראש מועצה שיושב בועדה, לא חייב. אבל ההיא מפרדס חנה עכשיו היא גם חדשה אז היא רוצה שאני אהיה או כאמל אז אני אומר מכרזים של ספריות, קודם כל אתה רואה שספריה זה קלאסי ברוב המקומות זה, זה קצת יוצא דופן, אני אחזור לספריה לאן, כי קריאה קלאסית, עכשיו זה מידע הכל דרך המחשב,

דרך המערכות המידע ממוחשבות, אז מפסיקים לבוא לספריות כמו פעם, אבל עדיין, ממשיכים במקצוע הזה וגם חסר כוח אדם, חסר כוח אדם.

ליאור בכר : מבחינת הספרייה אצלנו, אתה רואה שהספרייה הוא מקום קהילתי, אני יודע שיש שעות סיפור, אני יודע שיש עכשיו הורים שרוצים לעשות הרצאות לקהילה, פנו אלייך בנושא הזה? ועוד כל מיני דברים שאפשר להשתמש בה, זה מקום שכן צריך להשתמש כי אם לא, רק השאלות זה לא, לא מספיק.

רחל בארי : אז זהו, במקרה הזה לא, לא רק זה, הספרייה עצמה היא בעצם בית לנושא הזה של, של תייחסות לנושא הספרות בכלל בקהילה, כולל עכשיו אנחנו רוצים להתחיל את זה גם, גם מה שמתקיים בתחנות לראות, לייצר איזשהו קשר בין המקום שהספרייה היא אבן שואבת לזה. אבל היא אבן שואבת ולא מתחיל ונגמר בה, התפיסה היום היא מאוד קהילתית. רואים בספרייה כבית שמתקיימים בו גם חוגים וגם, גם היא יוצאת החוצה אל הקהילה. מה זה אומר? הנה כבר ב24.10 אני כבר מזמינה אתכם, מאיר שלו צריך לתת פה, ייתן פה הרצאה.

דובר : זה יהיה מפוצץ.

רחל בארי : אז אנחנו נעשה את זה במועדון הגמלאים בגבעת ניל"י, זאת אומרת הספרייה יצאה אל הקהילה והיו פעמים שעשינו באביאל ואנחנו ככה רואים בעצם את התשתית הקהילתית שיש פה איזשהו איזון חוזר מבחינת הקהילה והספרייה ביחד. אותו דבר שעות סיפור, גם כן חידשנו ויש שעת סיפור פה בספרייה עצמה, חשוב מאוד שהילדים צריך להיות איזון חוזר שגם הילדים באים אל הספרייה, חווים אותה, רואים, נוגעים בספרים, זה עולם באמת כמעט הולך ונעלם אבל אנחנו, חשוב מאוד שהוא יישאר, שאנשים תהיה להם התחושה והחוויה של להיות בתוך המקום הזה. כמובן שיש שם מפגשים של, מפגשים שהתחלו כבר בעבר של אנשים מבוגרים חובבי ספרות, שזה היה יחד עם, עם אלה רונן, וזה משהו שהולך להפסיק, חלקו יהיה בתוך הספרייה, חלקו גם תפס פינה בבתי פרטיים שזה גם עוד איזשהי נישה מתפתחת מהכיוון ועדיין הספרייה היא תשתית שלה. אני רוצה להגיד שדיברנו על מחשובים למיניהם, אנחנו את מערכת החוגים, אנחנו הכנסנו מערכת תשלומים ממוחשבת חדשה, היו כאלה שכבר נהנו

ממנה, היו כאלה שקצת הסתבכו איתה אבל מצאו את הדרך, אנחנו פה בשביל לעזור, כדי לפחות לפתח את הנישה הזאת שאנחנו רואים אותה כמאוד,

- טל כידן : היא עובדת טוב מאוד, אני,
 דובר : מה אפשר עוד,
 רחל בארי : אבל אתה זה לא דוגמה, אי אפשר להגיד עלייך שאתה דוגמה.
 דובר : אתה הדוגמה הכי טובה טל, למה לא?
 רחל בארי : לא, כי טל הוא אלוף בזה, אנחנו מדברים על מי שהוא לא אלוף,
 דובר : לא, אבל היכולת,

מדברים ביחד

- רחל בארי : לא הצלחת?
 דובר : לא, אבל הוא יותר,
 רחל בארי : במחשב הצלחת?
 אריה שרון : לא, אבל הוא בתור איש מקצוע יכול להגיד אם היא טובה או,
 רחל בארי : הוא בא בתור הוא לקוח, הוא אמר וואלה, הנה ליאור בא ואומר אני קצת התקשיתי אז צריך לראות מה,
 דובר : לא, אבל הוא יכול לראות אם היא ידידותית,
 רחל בארי : יש את שביל הזהב,
 דובר : לא, הוא יכול לראות אם היא ידידותית, אם היא אם זה, אני יודע.
 רחל בארי : יש את שביל הזהב, היא בואי נגיד לא במאה אחוז ידידותית, אבל היא בסדר, נותנת את המענה.
 דובר : היא במאה אחוז ידידותית.
 דובר : זה צעד מבורך ושכל התשלומים יהיו דרך,

מדברים ביחד

- רחל בארי : אני לא יודעת להגיד לך, אנחנו כרגע נתנו הנחה עד ה-15, ה-16 לחודש, 15, ב-15 נראה באמת כמה עשו כי אני משערת ששבת אנשים יישבו על זה כדי לפחות להרוויח את ה-5% הנחה.
- דובר : זה שדרוג והתייעלות, זה מבורך.
- רחל בארי : אין ספק. אנחנו כבר התחלנו לפני כן בטופס מקוון, אבל זה לא זה. כשהבן אדם לא בא ואומר, צריך לסיים את כל הפעולה, צריך להתקשר למועצה וזה, פה אני משערת שיתקשרו כדי להבין את התהליך ופעם הבאה אנחנו רוצים לעלות על התשתית הזאת, זה לא רק קטע של החוגים, אנחנו רוצים שהתשלומים לנוער, לכאמל, לנוער, לתנועת הנוער,
- דובר : הכל, הכל,
- רחל בארי : הכל יעבור דרך זה, אז הבעיה הכי מרכזית שלה זה שמי שלא יודע מה זה מספר, מה זה משלם והרבה שאלו מי זה משלם, אני שילמתי את הכסף, מי זה, משלם הוא בדרך כלל יוצא שזה אב הבית שהוא בעצם הארנונה רשומה עליו למרות שהאישה הרבה פעמים משלמת, זה כרגע אני קוראת לזה הבאג של העניין אבל זה לא משנה, זה קיים בכל הרשויות, אנחנו לא היחידים, אלה לפחות שמפעילים כאלה תשלומים, אז זה אנחנו נסתדר גם עם זה. אני כבר אומרת, עם כמה שהיה לי סקפסיזם מאוד גדול ספציפית למערכת הזאת, היא טובה בהרבה ממש שהיה לנו לפני כן, אז מבחינתי השתדרגנו.
- דובר : אנחנו נגלה,
- דובר : אני הצלחתי ועשיתי את כל,
- דובר : מעל ל-20 כבר שילמו.

מדברים ביחד

- רחל בארי : אז ב-16 לחודש אנחנו נהיה ממש יותר חכמים, מה שאמרתי קודם, כרגע זה לא אינדיקציה, האינדיקציה תהיה עד ה-15 שאנחנו נדע לאמוד. אני יודעת על סדר גודל של 80, אבל אני לא רוצה, לא 80 אחוז, 80 אנשים, לא 80 אחוז.
- דובר : ב-20,

רחל בארי : כאלה שעשו את הפעולה, חלק נתקעו, הנה ליאור למשל אומר אני לא,
 דובר : אה, גם אני נתקעתי.
 רחל בארי : אז אנחנו נגיע ל15, נעשה בדיקה,

מדברים ביחד

רחל בארי : אנחנו נראה גם כמה הגיעו לחוג, כמה נמצאים בחוג וכמה לא עשו אצלנו את הפעולה, אז משהו היה שם. או שההורה סתם מתנסה שזה הרבה פעמים עושים,
 אריאל : מה החוג הכי פופולרי במועצה היום?
 רחל בארי : המחול די, די הולך.
 אריאל : והכדורגל?
 רחל בארי : גם כן כדורגל, אתה רואה לפי הקטע של, אני חושבת שמה קראנו לו,
 דובר : גם ג'ודו יש איזה,
 רחל בארי : מה שקראנו לו חוגי הדגל די ממשיך להיות דגל, זאת אומרת אלה החוגים, ואני חושבת שבהזמנות צריך לעשות חשיבה על עוד,
 אריאל : יש חוגים ש,
 רחל בארי : זאת אומרת אנחנו מעלים את זה כל פעם,
 אריאל : יש חוגים שרצינו להקים ולא, ויעמדו ביעד של נרשמים מספיק?
 רחל בארי : שום דבר לא הופסק. אנחנו התחלנו, אמרנו מתחילים. אנחנו ניתן לזה את הזמן של זה לפחות עד הזה, ואז אנחנו נראה מה כן ימשיך מה לא. זה,
 שחף טנדט : אגב לכל החוגים יש הסעות והכל מסודר?
 רחל בארי : תלוי בגילאים, קודם כל ילדי גן לא מקבלים הסעה,
 ליאור בכר : צריך לעדכן על הכדורסל שהחברי מועצה יכירו,
 דובר : שמה?
 ליאור בכר : השנה הכדורסל יצא מאלונה לא כי אנחנו הוצאנו, כי מי שהפעיל לא יכל להמשיך.
 דובר : יובל שחר.

- ליאור בכר : כן. וניסו המועצה למצוא מישהו חלופי, גם הוא ברגע האחרון לא יכל ולכן עשינו שיתוף פעולה מבורך אגב מבחינת העתיד של הילדים מי שירצה, רחל בארי : זה המקום של השיתוף, בגלל זה השיתוף פעולה.
- ליאור בכר : כן, מבורך, עם בנימינה גבעת עדה, כאשר הם ישחקו ככה גם בליגה ויהיה להם אפשרויות יותר טובות. הדבר הכי חשוב שצריך להגיד לציבור, אין הסעות לגבעת עדה, זה נושא שאולי שווה לעבור עליו שוב, אבל, אבל זה כרגע אין הסעות לגבעת עדה, חשוב להגיד את זה.
- דובר : כמה ילדים מדובר?
- ליאור בכר : זה עוד בהתהוות, אגב מאוד,
- רחל בארי : אנחנו עוד בהתהוות,
- ליאור בכר : הם עובדים טוב, עם בית ספר,
- דובר : לא, כמה היו בשנה שעברה בחוג של הכדורסל?
- ליאור בכר : זה גדל. אתמול הם היו בבית ספר,
- דובר : שנה שעברה היו המון.
- ליאור בכר : הם הביאו המון המון ילדים לכדורסל, הם עושים ריצינג אוט מאוד מאוד יפה,
- רחל בארי : יש כל מיני עניינים, למשל היום היה לי טלפון מהאחראי, הוא אומר לי תקשיבי רוחה אני חייב להגיד לך משהו מהאחראי מגבעת עדה, אני חייב להגיד לך משהו, אמרתי לו מה, אמר יש שני הורים, יש שני הורים מאלונה שלא מוכנים שהילדים שלהם ילבשו תלבושת. עכשיו, התלבושת היא, מאחר ואנחנו עוברים על גבעת עדה אלונה, אנחנו דרשנו שאלונה, סט של אלונה יהיה שם. אמרתי לו אתה דאגת שהסט, הוא אמר לי רוחה הסמל נמצא, הכל נמצא, ויש התנגדות, אנחנו לא מוכנים לזה, אמרתי גם אנחנו. זאת אומרת ילד שהולך לשחק, הוא הולך לשחק. הוא הולך גם בתוך, הוא אומר לי זה חלק מהמשמעת,
- דובר : ברור. ברור.
- רחל בארי : זה חלק מהלמידה שלהם, זה חלק,
- דובר : ברור.
- רחל בארי : אמרתי לו אנחנו איתך. כאילו, לא,

- דובר : וההרשמה לחוג כדורסל אז היא נעשית פה?
- דובר : כן.
- דובר : או בבנימינה?
- דובר : גם התשלום פה.
- רחל בארי : לא, כרגע מתקיימת, יום אחד פה ושניים שם,
- דובר : ההרשמה הוא שואל,
- רחל בארי : ההרשמה של הליגה היא שם אבל שלנו של, קודם כל זה הולך ככה, רגע, ד', כיתות, כיתות אי-ד' פה וכיתות ה' ו' החוצה, מפגש אחד פה ושניים נדמה לי בחוץ, למה אתה צוחק?
- דובר : הוא שואל אותך על ההרשמה.
- שחף טנדט : לא, הוא שאל אם זה קצר,
- דובר : איפה ההרשמה?
- רחל בארי : אם זה מה?
- שחף טנדט : קצר, אמרת ש,
- רחל בארי : אה, אם זה קצר? אני מבחינתי שאלתי את אריה אתה מסכים לדבר, הוא ביקש חוג, לא התכוונתי.
- שחף טנדט : לא, בסדר,
- ליאור בכר : אבל, אבל כן מילה על החוגים כי כחברי מועצה אני חושב שאנחנו נצטרך לדון בזה בקרוב, הרעיון הוא שהחוגים יהפכו להיות יותר ויותר מקצועיים, אומרים ליגה של כדורגל כדורסל בחול, אנחנו רוצים שכמה שיותר כיתות ו', ז', ח', ט', מה שאין לנו, כשדיברנו על חוגי דגל לפני 5 שנים אמנרו נבחן כמה חוגים ואיתם נלך קדימה, ומה שאי אפשר פה נעשה במקומות אחרים, מה שפה יהיה הכי מקצועי שיש בשביל זה נצטרך תשתיות בהמשך. שזה כבר יריית פתיחה.
- רחל בארי : שזה כבר, מה שנקרא, בדיוק,
- אריה שרון : רוחה תודה רבה,
- רחל בארי : בבקשה.
- אריה שרון : על הידע ועל הפרטים,
- דובר : תודה רבה, באמת.

- שחף טנדט : אני רוצה להעיר משהו,
 אריה שרון : בבקשה.
- שחף טנדט : לגבי החול, רוחה כבר, החול בגנים הוא מטרד. למה? כי הוא לא מטופל, זאת אומרת שהילדים שלי קבוע מטפלים להם במחלות מהחול הזה, הם נורא רגישים לזה גם. עכשיו, זה מטרד חבל על הזמן, זה אני צריך פעם בחודש או פעם בחודשיים לתת רעל לבת שלי נגד תולעים. זה נורא בעיני. עכשיו, ממה שאני יודע זה גם חצי גבולי בכמה זה חוקי שיהיה כזה שטח גדול שהוא לא מקורה.
- אריה שרון : הוא לא כל כך גדול.
 שחף טנדט : תשמע, בגן של חגית יש שם היום 200 מטר מרובע.
 אריה שרון : תראה, אני,
 שחף טנדט : 200 מטר מרובע של חול שהילדים כל היום משחקים בו.
- אריה שרון : אני רוצה להגיד לך משהו, צריך לשלב כמו שהיא אמרה בהתחלה, בין הצורך שיהיה חול ולחוש את הטבע וכולי לבין הבעיה הזאת שהיא קמה והיא באמת רצינית, עכשיו הוא, הוא לא היה מטופל מספיק, ואני מקווה מאוד שעכשיו, שקטנו השטחים ובאמת שאני הייתי, אני לכן גם זירזתי את העניין הזה של לעשות, לעשות את הדשא, כי אני אישית הייתי מודע לזה וכל הדו"חות ואחרי זה הייתי מודע לזה רק לאחרונה וממש זה, ואולי זה אשמתני גם ואז נכנסנו ועשינו את הדשא הסינטטי, אני מקווה, מאוד מקווה שעכשיו כשבכל זאת השטחים הצטמצמו נוכל לטפל בבעיה יותר, ואני אעקוב אחרי זה.
- שחף טנדט : זה חשוב, בגן של חגית,
 אריה שרון : כן, כן, בסדר.
- שחף טנדט : שהוא גן גדול, יש שם שטח מאוד מאוד גדול,
 אריה שרון : כן, הטיפול הוא,
 שחף טנדט : עכשיו אם רוצים, מה זה לטפל, אם החול לא מקורה, מכוסה, עם רשת, עם גומיות, חתולים באים לשם. ברגע שחתול עושה את הצרכים שלו בחול, עם זה מגיע מחלות.
- רחל בארי : הוא מדבר על החול מתחת ל,

שחף טנדט : לא על החול,
 רחל בארי : כל הגרוטאות לחצר גרוטאות,

מדברים ביחד

דובר : אצל חגית זה הזה של הגרוטאות,
 דובר : אני אגיד את המורכבות שהייתה שם, גם אצל גילה, גם אצל חגית,
 רחל בארי : חצר גרוטאות, אצל חגית מקורה הכל,
 דובר : וזה אי אפשר לשים חצר גרוטאות על,
 רחל בארי : יש לה דשא בכניסה, יש לה דשא בצד ויש לה את הדשא החדש,
 דובר : אני מסכים לבדוק את זה,
 שחף טנדט : מקום מתוקן זה עיריית תל אביב, אני רוצה לעבור איתך יש בעיריית תל
 אביב 2500 גנים, אחד, אחד, תראה לי שיש בו חול כזה. אחד.
 רחל בארי : תקשיב אנחנו מדברים על גנים בבנייה רגילה בתל אביב, אתה מדבר על
 עולם אחר, אנשים בחרו לגור פה בין היתר בגלל שיש פה חול.
 אריה שרון : לא, לא, בוא נסכם את זה.
 רחל בארי : אבל זה גם שאלה,
 אריה שרון : רוחה,
 רחל בארי : רגע רק אדוני אני רוצה להגיד משפט.
 אריה שרון : כן.
 רחל בארי : השאלה התולעים האלה האם הם באים רק מהגנים שלנו או ממקומות
 אחרים, חבריה הילדים חשופים לעולם. בעולם יש דבר אחד,
 דובר : הוא לא מדבר על זה רוחה,
 רחל בארי : הוא מדבר על זה,
 דובר : הוא מדבר על המניעה אבל, תשימו חול אבל שלא יהיה,
 רחל בארי : בסדר,
 שחף טנדט : אני בעד חול, צריך לטפל. אני בעד חול.
 רחל בארי : אני בטוחה ש,
 דובר : רגע, טיפול בחול,

רחל בארי :	אני לא יודעת איך מטפלים בחול,
דובר :	לא, לא, אנחנו ניכנס,
דובר :	בטח יש חברה שמטפלת בחול.
דובר :	לא, לא, אנחנו ניכנס,
דובר :	שחף, אנחנו על זה, בגלל זה, יש וטרינר שמטפל בדבר הזה.
דובר :	אנחנו ניכנס לדבר הזה.
רחל בארי :	בסדר. עכשיו יכול להיות שאם תהיה החלטה שזה זה אז מודולרית, כל פעם נוסיף עוד חתיכה ועוד חתיכה.
דובר :	כן.
רחל בארי :	אבל שוב, לבחון,
דובר :	ואז הגננת תסכים,
רחל בארי :	מה היתרון וזה עניין הבא, מה, מה,
אריה שרון :	רגע תגיד לי ואם זה חול אחר, אם זה לא חול ים? חול אחר?
רחל בארי :	כן, הן לא מוכנות לוותר,
דובר :	לפחות יש,

מדברים ביחד

אריה שרון :	רוחה תודה רבה.
רחל בארי :	תודה לכם, שיהיה לכם ערב מצויין.
דובר :	תודה רבה.
רחל בארי :	ועברנו שנה עם מנהלת חדשה ולא אמרתי מילה וחצי.
דובר :	תגידי.
רחל בארי :	ועברנו אחלה ואנחנו הולכים קדימה, איזה יופי. לא?
דובר :	כן, כן.
דובר :	מה היא אמרה לגבי המורה, איזה מורה,
דובר :	שכחת את המורה רוחה,
מאיר סיטבון :	מורה אחד נכנס.
טל כידן :	איזה כיתה הוא מלמד?

- דובר : בכל חדר המורים אתה רואה מורה אחד.
- דובר : היה תמיד מורה,
- רחל בארי : אה, אה, רגע, משפט על המורה, סליחה. מורה, מורה, מורה, שהוא חמוד לאללה, באמת, אבל אני מזכירה לכולם שבבית ספר אלונה, שהוא ייחודי בזה שבגלל יש את יום שישי חוגים הילדים חשופים לבערך 70% מציבור המורים הזכרים, סליחה שאני אומרת זכר אבל זה מה שיש. ובדרך כלל, זה לא קורה בבתי ספר רגילים כי הם תמיד זה המורה והמחנכת, המורה והמחנכת, אז יום שישי באמת פתוח לעולם של,
- טל כידן : המורה מאלונה?
- רחל בארי : אז הם גם וגם. מה?
- טל כידן : המורה מאלונה?
- רחל בארי : לא.
- דובר : מבית חנן,
- רחל בארי : לא, לא, אין,
- דובר : לא, לא, לא, סתם.
- דובר : מה, הוא מורה או מחנך?
- דובר : מחנך. מורה ומחנך.
- דובר : אה, מחנך.
- רחל בארי : אתה ממש בקיא בפרטים אני חייבת לומר לך.
- דובר : מה?
- רחל בארי : אתה בקיא בפרטים אני חייבת לומר,
- דובר : לא, אני בכלל לא,
- רחל בארי : הבדל בין מורה למחנך, לא כולם יודעים שיש הבדל.
- דובר : לא, אני יודע שיש, מה,
- דובר : עם אישה מזכירה, אישה מזכירה, אם הוא לא יידע את זה,
- דובר : הוא יכול להיות מורה לכל הכיתות, בכל מיני,
- רחל בארי : בסדר.
- דובר : מורה למלאכת יד, אני לא יודע,
- רחל בארי : אמרתי שאתה בקיא בפרטים, לא,

- דובר : בכלל לא, ממש בכלל לא.
- דובר : קיבלת פה מחמאה.
- דובר : פעם ראשונה אני שומע שיש,
- דובר : מה אתה מתנצל, מחמאה.
- רחל בארי : נתתי לך מחמאה, מה,
- דובר : שאתה יודע להבחין בין מורה למחנך, מה לא טוב,
- רחל בארי : יפה.
- דובר : כבוד.
- רחל בארי : באמת מאיר, לא כולם יודעים, חבריה ביי.
- דובר : ביי.

סעיף 3 – תוכנית כוללנית – דיווחים

- אריה שרון : טוב רבותיי, נושא הבא שאני מבקש להעלות זה התוכנית הכוללנית שכבר הרחבנו עליה ודיברנו ואישרנו אותה ואנחנו עוברים לערוך את התוכנית הזאת אז אנחנו מתקדמים איתה, אני רק רוצה להזכיר שאייל כהן, שהוא חבר ועדה, הוא הרפרט בנושא של תכנון אז ביחד ניעזר בו המון ונקדם את התוכנית הזאת.
- דובר : הוא לא עזר לי בכלום ולא מקדם אותי בכלום,
- אריה שרון : סליחה? לא, חכה רגע, רק מתחילים, זה לא מעגל,
- דובר : אנחנו נשב,
- דובר : אבל לפני חצי שנה, ומה?
- דובר : ומה? ככה מתקדמים לא כולם כמו אריה, אריה תלוי באחרים, אז זה, יש את זה, יש את התוכנית, יש את מנשה,
- טל כידן : קיבלנו תקציב לזה?
- אריה שרון : יש תקציב לזה וגם דווח פעם אחרת בישיבות פה דווח תקציב לזה נבחר, נבחר משרד מתכננים, בר לוי דיין, שבדצמבר הם יעשו כאן, הם, במהלך דצמבר, בתחילת דצמבר הם יבואו לכאן,
- דובר : מפגש,
- אריה שרון : יהיה מפגש, אנחנו כבר נסדר,

- דובר : וסיוור.
- אריה שרון : וסיוור, להכיר את היישובים, קודם כל זה תכנון מצב קיים, מה הפוטנציאל, וועדות היגוי עם היישובים שאנחנו נקים ו,
- טל כידן : כל חברי המועצה מעורבים בזה?
- אריה שרון : מה? חוץ ממך. לא, סתם, בטח, בטח.
- טל כידן : אני אשמח להיות מעורב.
- אריה שרון : ו, מה?
- טל כידן : אני רוצה להיות מעורב בזה.
- אריה שרון : אני בטוח,
- מאיר סיטבון : תקשיב,
- אייל כהן : יש את הקטע של האגודות, תסביר על הקטע של האגודות שהם צריכים להיות, כי הם בעלי, הם בעלי הנכסים,
- אריה שרון : גם האגודות, גם בעלי הקרקע, צריך לשבת איתם ועם, עם כל בעלי העניין כדי לחבר אותם לטובת התוכנית הזאת, רק שתדעו התוכנית הזאת,
- טל כידן : אז רק בדצמבר,
- אריה שרון : שנייה, רק בדצמבר,
- דובר : זה מהר,
- אריה שרון : ככה, ככה עובדים בכל הרשויות, תשאל ברשויות אחרות, תאמין לי,
- דובר : דצמבר, למה לא ינואר,
- אריה שרון : מה?
- דובר : למה דצמבר,
- אריה שרון : כן.
- דובר : לאיפה הערים יברחו, תגיד לי? יישארו באותו מקום.
- אריה שרון : כן, עכשיו התוכנית היא ל,
- דובר : פשוט מתחיל במנשה ואז הוא מגיע לפה.
- אריה שרון : לא, לא, ביחד. ביחד. דווקא מקים את הזה, והתוכנית היא תוכנית מתאר שאחרי שנבנה תוכנית זה כל גורמי הממשלה, הנציגים יהיו חברים, היא תהפוך לתוכנית סטטוטורית שהיא תהיה מחייבת לכן צריך לדון ולבדוק טוב כי אחר כך זאת תהיה תוכנית מחייבת, יש גם, יש גם חיסרון בזה

- שעושים את התוכנית מהר מידי כי אז לא חשבת על כל הדברים ועל כל המכלול ופתאום אתה מצטער על הדברים, על מה שקבעת.
- טל כידן : זה בעצם יוזמה של משרד הפנים, נכון?
- אריה שרון : אני רק רוצה להזכיר. אני רק רוצה להזכיר שבתוכנית המתאר הקודמת, כולנו היינו בה וגם אני חלק ואני, שהיינו חלק בקודמת שחשבנו שצימרים, אמרנו, זה היה כאילו הבשורה ובסוף לא יצא מזה כלום מכל מיני סיבות.
- גלעד זרקה : רגע, אם אתה כמועצה עושה תוכנית סטטוטורית ואתה אומר אוקיי אני רוצה סתם דוגמה שהיישובים יגדלו לעוד,
- אריה שרון : כן.
- גלעד זרקה : 400 בתי אב,
- אריה שרון : כן.
- גלעד זרקה : ובא אלייך אגודות או הזה ואומר לך לא אני לא מסכים לתת לך,
- אריה שרון : לא, יש, יש,
- גלעד זרקה : אתה כמועצה מה אתה,
- אריה שרון : קודם כל זה, לא, זה ביחד, האגודות לוקחות חלק, זה מצב היפותטי כי לאגודות יש את אותו אינטרס, אבל אז יש ועדת היגוי שאני קורא לכולם והולכים, המטרה היא להגיע עם הסכמה לכולם,
- דובר : בגלל זה אנחנו חותרים כל הזמן,
- גלעד זרקה : מוסכמות עם הזה, רק וידוי,
- אריה שרון : גם זה, אבל תשמע, הבעיה היא לא האגודות, הבעיה היא המוסדות הממשלתיים. זה, זה, הם גם ייקחו חלק בעניין ואם משרד הפנים לוקח פה חלק והוא מוביל, הרי בהתחלה הם החליטו שהם מתקצבים את זה במיליונים, אצלנו זה בין 5 ל-6 מיליון. 5 מיליון.
- מאיר סיטבון : 4.800,
- אריה שרון : 5 מיליון.
- טל כידן : רק על התכנון, כן?
- אריה שרון : כולה, כל התוכנית,
- טל כידן : רק על התוכנית?

אריה שרון : כן, נו אני מדבר רק על התוכנית. אז הם רצו רק ממועצמות מ-10 יישובים ומעלה ואנחנו רצנו למנהל התכנון, אנחנו רוצים להיות בפנים וכולי ואז הם הכניסו אותנו לתוך הועדה המרחבית עם מנשה, כועדה מרחבית ואז אנחנו, ואז זה אפשר לנו גם להיכנס לתוכנית כי הדבר הזה גם, גם מתבקש. אז זהו, זה אני רק רוצה לומר שזה מתקרב. אחרי החגים, יגיע דצמבר ויתחילו וזה, וכשתתחיל העבודה היא,

מדברים ביחד

טל כידן : מי בחר את החברת תכנון?
 אריה שרון : אנחנו, היינו במכרז.
 אייל כהן : אני,
 אריה שרון : סיפרנו, דיווחנו, אני מזכיר לך היה צוות של תכנון, צוות מהמועצה, אני גם סיפרתי, אייל, כאמל ואני, זה היה במועצה וכולי ובאו, ובאו משרדים והיו משרדים מוכרים, בינהם בר לוי דיין שהציג תכנית עם חדשנות ומקצועיות וכולם התלהבו ממנו.
 אייל כהן : נתנו דפים כאלה חלוקה לכל אחד שישבו שם וכל אחד היה צריך לכתוב את דעתו באופן אישי על כל משרד שהציג וגמרו יצאו החוצה, רשמנו כל אחד זה,
 אריה שרון : לא,
 אייל כהן : ואז המשכנו הלאה, ואז בסוף היה, בדקו את הכל, פרי שם עם הצוות שלה,
 אריה שרון : ואתה מתפלא שיש תמימות דעים בין כולם, בלי זה, כי באמת הוא,
 אייל כהן : זה היה יפה. הם באו כל המשרד כזה הגיע עם איזה 20 אנשים שתבין, עם כל אחד שהוא ציבור ואחד הוא מהנדס ואחד הוא מתכנן ואחד הוא אדריכל ואחד הוא, באים איזה חמ"ל כזה, עומדים לך בשורה חבורת אנשים ענקית, אתה יושב וכל אחד מתחיל לדבר לספר את הסיפור שלו ואתה מקשיב להם שעות, שעות, שעות. זה היה דווקא מעניין. אתה רואה גם איך חושבים, שלא נהיה פתאום איזשהו בית קברות, איזה בית זקנים פה. מה יהיה פה עוד 20 שנה? מי יהיה פה?

- אריה שרון : עד 2040,
- אייל כהן : איך יהיה פה עד 2040, מי יגור פה? תהיה הרחבה, לא תהיה הרחבה, יהיו פה עוד בתים, מה יהיה פה?
- דובר : עוד יישוב,
- אייל כהן : כן, מה יקרה פה. עוד בית ספר.
- אריה שרון : עוד בית ספר,
- אייל כהן : עוד בית ספר למשל,
- דובר : עוד בית ספר, עוד יישוב,
- אריה שרון : וגם לעשות את האיזון בין הצרכים, בין הצרכים והפיתוח לבין שמירה על ערכי הטבע,
- אייל כהן : על הצביון שלנו והטבע גם, כן.
- אריה שרון : תראה, יש פה טבע שאנשים מאד אוהבים. יש זמרת, גיוני מיטשל, משנות השבעים אתם מכירים אותה? כן, היא שרה אתה אף פעם לא יודע כמה זה שווה עד שזה איננו. נכון? you don't know what you got till its gone. אז, אז צריך לשמור
- דובר : תראה את פרדס חנה, לא רחוק. פרדס חנה אין שטחים ירוקים. פרדס חנה אין כמעט שטחים ירוקים.
- דובר : זה השטח שיפוט,
- דובר : בניינים, בנייה, כמה בכל מקום אזור תעשייתי איפה שהרכבת שם, הכל, הכל, הכל, מהאזור תעשייה, אין שטחים ירוקים.
- דובר : לא רק שטחים ירוקים, גם אין נתיבים לכל האנשים ש,
- דובר : וגם אין הסדרי תנועה וגם יש לך מגדלים מפה עד ירושלים, אנשים יורדים מהבניין שלהם, אין להם מה לנסוע, תלך בפרדסים, אנשים בבוקר תקועים, לא יכולים לזוז. יש לי עובדת אחת במשרד, היא מגיעה בבוקר, לוקח לה רבע שעה להגיע מתוך הדסים למושבה. זה נסיעה של 3 דקות.
- דובר : גם לך לנסוע לפרדס חנה זה,
- דובר : גם לי זה סיוט, כן.
- דובר : היציאה מפה לזה,
- דובר : אני נוסע דרך הקיצור.

- ליאור בכר : גם, גם צומת עדה צריך לטפל בה אצלנו. יש כבר חלקים שלה,
 דובר : צומת עדה, כן,
 ליאור בכר : 15 דקות. יותר.
 אריה שרון : לא, תראו, ימינה שמאלה בבוקר,
 ליאור בכר : תלוי מתי אתה יוצא, 7: 10, 7: 40 אתה תקוע.
 אריה שרון : לא, אבל תקשיבו צריך לדעת באיזה שעה לצאת דרך אגב,
 ליאור בכר : מה זה, אבל בני אדם יוצאים,
 אריה שרון : אבל היא לא כל כך נתקעת, היא זורמת אמרו לי.
 אבי אשכנזי : עכשיו,
 ליאור בכר : מי זורמת?
 אבי אשכנזי : אם אתה ב7 ו,
 דובר : 7 אתה זורם, 7 וארבעים אתה כבר,
 ליאור בכר : כל ההורים יוצאים אחרי ש, יש פקק בזמן ששמים את האוטובוסים, את
 הילדים באוטובוס,
 אבי אשכנזי : ההורים שעובדים בהייטק יוצאים בשמונה בבוקר,
 ליאור בכר : ששמים את הילדים באוטובוס,
 אבי אשכנזי : אייל למשל.
 ליאור בכר : המסגרות החינוכיות לא נפתחות לפני שמונה, אין,
 דובר : אין לך ברירה, בדיוק,
 ליאור בכר : אין ברירה. ואז כולם בשמונה יש פקק של 15 דקות,
 דובר : יותר,
 דובר : מתיישר,
 דובר : מה כולם,
 אריה שרון : אז זה פחות או יותר ואנחנו נעדכן בהמשך.

סעיף 4 – אשכול רשויות

- אריה שרון : נושא הבא זה נושא שיותר מתקדם, האשכול רשויות.
 טל כידן : אשכול חוף כרמל.
 אריה שרון : כן, הוא נקרא אשכול חוף, מאיפה אתה יודע את זה? תראה, הגיע,

- דובר : הוא היה בועדה,
- אריה שרון : נו לא שם לא דיברו על זה,
- דובר : הוא כל הזמן עוסק בזה.
- אריה שרון : מה, דיברו על אשכול חוף כרמל?
- טל כידן : כן, דיברו, דיברו.
- אריה שרון : מה אתה אומר. תפסת אותה. טוב, להזכירכם גם כן אנחנו כבר החלטנו שאנחנו מצטרפים לאשכול שהוא, הוא, הרשויות שחברות בו זאת בנימינה גבעת עדה, זכרון יעקב, פרדס חנה, גייסר, פרדיס, אלונה וחוף כרמל. עכשיו,
- טל כידן : מה עם חדרה וטירת כרמל, הם הודיעו שהם,
- אריה שרון : מה עם דימונה? אנחנו החברים, חוף כרמל,
- טל כידן : לא אבל,
- אריה שרון : לא, לא, חדרה לא. האמת שפעם חשבו על חדרה וישבנו אצל, בלשכה של מנהל המחוז בועדה שגם הבחור מחדרה היה ולא יודע קמו כמה חברים ואמרו לו למר גנדלמן, לראש, ראש, מר גנדלמן הוא ראש העירייה של חדרה ואמרו לו תשמע חדרה היא גדולה והיא תשפיע על כולנו בחיבור שלה ואנחנו רוצים לשמור על הצביון של הרשויות ושהאשכול ישקף פחות או יותר זה, אז פרדס חנה שהיא, היא גם, פרדס חנה היא גם בסביבות 40,000, לא?
- דובר : כן.
- דובר : כן.
- אריה שרון : כן, אז זכרון וכולי זה כאילו לשמור על הצביון כי אם חדרה זה אז,
- דובר : גם חוף כרמל מאוד דומה לנו, זה יתרון גדול,
- דובר : חדרה תבלוט.
- אריה שרון : עם חדרה הכל יטה את שיווי המשקל לנושאים שמעסיקים אותה וזה באמת יוציא אותנו מהאיזון, אז אני חושב שיש פה היגיון. הבעיה הייתה משרד הפנים הוא זה שמממן את כל הפעילות, הבעיה הייתה אם, על סדר גודל כזה הוא יסכים, והוא הסכים. אולי גם בגלל שאנחנו ממחוז המרכז וכולי, אנחנו מהראשונים, בצפון כבר יש,
- דובר : זה נחשב מרכז?

- אריה שרון : מה? לא, מהמרכז, אנחנו לא אזור מרכז, אבל זה מרכז הארץ, אם אתה משווה אותנו לאשכול של רמת הגולן, שם באזור. טוב, אז בגדול להזכירם אשכול רשויות הוא יותר, הוא מבנה משפטי חדש, הוא מקביל יותר לחברה כלכלית מאשר לרשויות, כדי לאגם את כל הפעילות הכלכלית ביחד שמשותפת לכל הרשויות ובכך לקבל יתרון, להוזיל עלויות וגם לשפר את השירות, אבל הוא לא, הוא לא, הוא לא גוף מחייב, הוא לא גוף מחייב, זה כל אחד, טל כידן :
- אריה שרון : הוא לא מחליף את ה, טל כידן : אתה בוחר אם להצטרף.
- אריה שרון : הוא לא, כן, הוא לא, לא, לפעילות, אתה בפנים, אבל יש פעילות שאולי אתה אומר לא מתאימים לי, גלעד זרקה : וכל נציג זה אותו קול? זאת אומרת, אריה שרון : כן.
- גלעד זרקה : הקול שלך שווה לקול של ראש מועצת חוף כרמל? אריה שרון : כן, כן, עכשיו, אז זהו, ההשתפות היא וולונטרית, אתה לא חייב בכל פעילות, אבל אנחנו כאלונה, במכרז השפעה, גלעד זרקה : אבל אתה,
- אריה שרון : תאורה ומבצעים מכרזים שהם תפורים, לא תפורים אה זה, שתפורים לצרכים של הרשויות כדי שיתאימו. דובר : כולל זבל והכל,
- אריה שרון : כן, טיפול אשפה, טיפול בגזם, וטרינריה, מערכות מידע, הסעות, חינוך, כל, כל הנושאים שיש אינטרס משותף. ליאור בכר : בנימינה בפנים אמרת?
- אריה שרון : להיכנס אליהם, מה? ליאור בכר : בנימינה בפנים?
- אריה שרון : בנימינה בפנים, עכשיו לכל רשות צריך להיות נציג, נציג במועצת, מועצת האשכול כאשר צריך שלא יותר מ-40% יהיו, יהיו נבחרים ציבור. כלומר, נבחר ציבור זה או ראש מועצה או חבר מועצה וכולי, ואז יוצא שחלק, חלקם עובדי מועצה חלקם זה. מתוך מתוך מספר הרשויות החברות אנחנו זה, 7

רשויות, אז ככה שיהיו 3 ראשי רשויות והיתר עובדי, עובדי ציבור. אז החברים שנקבעו ויש בזה גם היגיון, בגלל שיש רשויות ערביות אז זה, יש זה חבר אחד שהוא מרשות ערבית, של גיאסר, בנימינה – גבעת עדה הוא היושב ראש, איתי וייסברג ראש מועצת בנימינה גבעת עדה הוא בחור שאני מאוד אוהב לעבוד איתו, אז הוא נבחר ליושב ראש ופרדס חנה – כרכור שהיא העיר הגדולה הם שמה והם 4 חברים הם עובדים מטעם הרשויות, אז מבחינת העובדים מי שיכול להיות ואני חושב שמתאים זה כאמל, שהוא גזבר מזכיר.

- כאמל חלבי: תפקידים זה או מנכ"ל או גזבר,
- אריה שרון: כן,
- כאמל חלבי: נציג הרשות הוא או מנכ"ל או גזבר.
- אריה שרון: אה, את זה לא ידעתי. טוב, אם אתה רוצה להרחיב, תרחיב.
- כאמל חלבי: לא, ההרכב של אתה, ההרכב שאמרת לפחות 50% בעלי תפקידים,
- אריה שרון: לא, לא יותר מ-40%,
- כאמל חלבי: אז שלושה נקבעו והם 7 שלכם אצל, 3 ראשי רשויות והשאר הרשויות זה או מנכ"ל או גזבר חברים, יהיו חברים, גם צריך לאשר את זה במליאה. בנושא תקציב האשכול, איך זה, איך זה עובד תקציב האשכול. תקציב האשכול בשוטף יש למשל ב2019 כבר תקצבו, עוד לא יצא, 800,000 שקל משרד הפנים,
- אריה שרון: הפעילות,
- כאמל חלבי: היתרה, הפעילות, אני מדבר על הפעילות השוטפת.
- אריה שרון: כי מהקולות הקוראים ומ,
- כאמל חלבי: 800,000, היתרה מהרשויות במידה ויהיה, כמובן עוד לא היה ישיבה ולא היה, לא נבנה תקציב, כאשר יש כל מיני נוסחאות שאחד, אחד מהם זה לפי שקל לתושב או 50% סכום קבוע,
- דובר: עדיף שתהיה תושב אצלנו,
- כאמל חלבי: זה כנראה, זה כנראה, זה הכיוון לתקציב השוטף.
- דובר: לא הבדל,

- כאמל חלבי : כן. מבחינת פרויקטים ההשתתפות כמו שנאמר וולונטרית זאת אומרת הרשות לא חייבת אבל במידה והרשות תרצה להיכנס לאיזשהו פרויקט, היא מאצילה סמכות לאשכול והוא יבצע את הפרויקט. מכרזים, כל מיני מכרזים אם זה באשפה, אם זה אפילו בספורט שיתופי פעולה, דובר : אז בעצם כל המכרזים עוברים אליהם.
- כאמל חלבי : אפשר, כן.
- אריה שרון : לא, לא בהכרח, לא בהכרח,
- כאמל חלבי : אם זה כדאי לרשות, אם זה כדאי לרשות, למשל סתם אנחנו מתמודדים עם מכרז אשפה עכשיו שנתיים סיפרתי גם בישיבה הקודמת, ממש מטורף, ממש כל, כל שנה יש לנו בעיה עם הנושא של האשפה שמנסים להאריך וכל מכרז שאנחנו יוצאים יש לנו תוספת של בין 100 ל-150 אלף שקל. כל מכרז. מה שלא, ואני מדבר על מכרזים שעשינו דרך חברת, מכרזים פומביים אחרים, כל פעם, אותם קבלנים, אותם, על פי חוק יש לנו תוספת של ממוצע של 150,000 שקל, באשפה זה מטורף.
- אבי אשכנזי : צריך לקנות משאית זבל.
- דובר : כדאי ללכת לעבוד,
- אבי אשכנזי : אז ללכת לקנות משאית? אני אקנה, תגיד לי,
- כאמל חלבי : הלוואי. יש לנו בעיה,
- דובר : לא, זה ידוע,

מדברים ביחד

- כאמל חלבי : תראה, איך, איך זה יכול להיות שאותו קבלן שעובד אצלך סתם אני יודע, אותו קבלן שמגיש לאותו אזור זה אותו קבלן שזוכה, ולפעמים מכפיל את הסכום שלו, אתה מבין? זה,
- מאיר סיטבון : תעבוד בהופ סע,
- כאמל חלבי : כן. אבל עד עכשיו התמודדנו וזה,
- מאיר סיטבון : קוראים לזה הופ סע,
- אבי אשכנזי : ניסים אבוקסיס,

מאיר סיטבון : קוראים לזה הופ סע כי האלה אומרים הופ סע, הופ סע,
 אריה שרון : אתה זוכר? כשהייתי ילד ניסים אבוקסיס היה בא, אוסף, הולך למזבלה
 והיו מדליקים כשהיה מתמלא.
 אבי אשכנזי : אצלנו, כמו המפעלים אצלנו, פעם ראשונה,

מדברים ביחד

טל כידן : אגב כאמל, על הזבל אנחנו משלמים לפי משקל?
 כאמל חלבי : מה?
 טל כידן : על הזבל אנחנו משלמים לפי הנחות או לפי משקל?
 כאמל חלבי : גם וגם. גם וגם. הזבל גם לפי פינוי לפי יום וזה,
 טל כידן : הנחות,
 כאמל חלבי : בדיוק. לפי משקל מה שנקרא היטל השמנה, היטל הטמנה ואגרת הטמנה
 שזה גם לפי, עכשיו, אנחנו היינו עכשיו מתי בנימינה יצאו בנושא האשפה,
 עכשיו יצאו, היינו אצלם וניסינו גם להיכנס למכרז, עכשיו עושים סבב
 שני, כאשר המכרז שלהם בנוי על פי טונות. זאת אומרת הגדירו,
 דובר : לפי משקל.
 כאמל חלבי : כן. הגדירו מכרז, הגדירו סכום מסוים והקבלנים צריכים לתת כאילו הנחה
 מהמחיר הזה על פי הטון הזה, יכול להיות, אם לא, אם לא נצליח, דיברנו
 איתם, אם נוכל להצטרף אליהם זה,
 דובר : לא שווה שהאשכול כבר יעשה את זה?
 כאמל חלבי : זהו, אבל בינתיים אנחנו עד שהאשכול יתחיל לעבוד, עשיתי איתם את ה,
 אריה שרון : חישוב.
 כאמל חלבי : חישובים, זה אם אנחנו מצטרפים זה מאוד מתאים לנו, לפי המחירים שהם
 נתנו שם. אנחנו במשא ומתן איתם,
 אבי אשכנזי : יש לנו איזה שקילה ממוצעת?
 כאמל חלבי : כן, כן. נעשה לפחות פעם, כמה פעמים שקילה, כאילו לדעת זה, אחרי זה
 הם יביאו לך את ה, זאת אומרת הם יביאו לנו את המשקל,
 דובר : 50 קילו,

- כאמל חלבי : את האמון צריך לשקול כמה פעמים,
 אבי אשכנזי : כן.
- כאמל חלבי : שלא ייקח ממקום אחר יגיד לך, כי אז אנחנו נדע פחות או יותר מה
 הממוצע שלנו, ואז הוא מביא, מביא תעודות שקילה מהמקום,
 אייל כהן : החברה של היום יקרה?
 דובר : כן.
 אייל כהן : כן?
 כאמל חלבי : מה?
 אייל כהן : החברה של היום יקרה? זאת שעושה היום?
 כאמל חלבי : לא, אנחנו עד היום,
 דובר : זה מסתיים בדצמבר,
 אייל כהן : והוא רוצה עוד כסף?
 דובר : בטח.
 כאמל חלבי : בשביל זה אני אגיד,
 אייל כהן : אני חייב להגיד לך שאני עוקב אחריהם בבקרים שהם עושים את האיסוף,
 הוא נהדר.
 כאמל חלבי : עושים עבודה טובה.
 אייל כהן : מאוד טוב.
 כאמל חלבי : ואנחנו מסתדרים איתם, אבל הוא אומר לנו תצאו למכרז, זאת אומרת הוא
 יודע, המחירים יעלו.
 דובר : שאלה,
 אייל כהן : אותם אנשים,
 אריה שרון : רגע, אני רוצה להגיד לכם שזה, נו, הנושא הזה של קבלן גיזום, של קבלן
 איסוף אשפה, אף פעם אין איזה, אין מילים חיוביות פה איזה יופי הוא
 אוסף את האשפה, מעניין אם יש תלונות או לא. והיו הרבה קבלנים שהיו
 תלונות,
 אייל כהן : אבל פה אין לך תלונות,
 אריה שרון : לא, לא, בסדר, בסדר גמור,

- אייל כהן : כמעט ואין, אני אומר לך, איך הם מחזירים למקום וזה, אני רואה. הם עושים עבודה מצוינת.
- אבי אשכנזי : מעמיקה,
- אייל כהן : מעמיקה, כן, ברחבה אני רואה, אני רואה את זה בבקרים, אני שומע את הכלבים נובחים,
- אריה שרון : טל, בבקשה.
- טל כידן : שימוש בפחים הכתומים הבנתי שהוא עושה חיסכון בעלויות, אתה מכיר את זה?
- אריה שרון : לא, כאמל, תקשיב,
- כאמל חלבי : זה,
- אריה שרון : אני אתן לך תשובה. העלית לי את העניין הזה,
- טל כידן : אני שואל,
- אריה שרון : לא, הוא לא יודע, אני פה אתן לך את התשובה. העלית לי את העניין הזה, אני אבחן אותו, נשב ביחד, יראה לנו, זה כמו שאמרתי לך, נשב על זה ונראה איך זה זה, אם מתאים לנו העלויות, אני צריך לראות מה כל ההיקף, אחרי זה מורידים את הראש, אז אני אשב בהקדם בעניין הזה לראות אם זה מתאים לנו, יש המון דברים שאני אומר לך משרד איכות הסביבה שמכיר אותי אישית ואמרתי לך, אמר,
- דובר : אומר חכו.
- אריה שרון : חכו, תן, תן לאחרים לראות, אתה אלונה הקטנה, אין לך את הגמישות הזאת, בוא נראה איך זה הולך,
- דובר : כמו ב,
- אריה שרון : כמו ביבש רטוב שכבר יורדים מזה כי העלויות הן מאוד גבוהות, אז אני אומר, אני אבחן את זה לכל הפרטים, אם, אם, כמה זה אפשרי ונעשה.
- טל כידן : אגב למועצה זה לא יהיה,
- אריה שרון : בוא נראה, אני, זהו, אז זה נלך?
- טל כידן : פחים כתומים זה פחים של אריזות,
- אריה שרון : תקשיב, אני עוד פעם מסביר,
- דובר : אה, מחזור כאילו?

- טל כידן : יש גם,
- אריה שרון : נחליט, נראה, נשב, נעלה את זה, אוקיי? אבל אמרנו לך את זה כבר פעם ואני אומר לך את זה,
- טל כידן : בסדר, שאלתי אותו,
- אריה שרון : בסדר,
- דובר : יש לי רק הערה,
- אריה שרון : אבל הוא לא יודע, כי מה שהוא עונה לך תאמין לי אני יודע, אני יושב איתו כל היום, מה שאני יודע, הוא יודע.
- דובר : זה מה שאתם עושים כל היום, יושבים ומדברים,
- אריה שרון : יושבים, מדברים, לא עושים כלום.
- דובר : אין לנו מה לעשות.
- כאמל חלבי : מה שיש עוד הערה חשוב בנושא האשכול רק, בנושא קולות קוראים. אתם יודעים שאנחנו באשכול, בסוציו אקונומי 8. ואנחנו בקולות קוראים, בהרבה מקרים לא כדאי לנו להגיש למה זה מאצינג גבוה מאוד. עכשיו באשכול אין את הנושא של המאצינג וזה מאוד חשוב. זאת אומרת אין לנו סוציו, לא סוציו,
- ליאור בכר : אבל יש ממוצע אשכולי, נכון?
- כאמל חלבי : ברגע שמגיע, לא, באשכול יש, כן כנראה בגלל שיש רשויות,
- ליאור בכר : יש ממוצע,
- כאמל חלבי : לא, לא עושים ממוצע. באשכול אין מאצינג בכלל,
- ליאור בכר : אה, אין בכלל?
- כאמל חלבי : ברגע שאתה הולך לקול, קול קורא, אתה מקבל את כל הכסף זה כדאי, אז אנחנו בוחנים, מה שמתאים לנו זה, פה ההזדמנות שלנו כאילו לגשת לנושא הזה של קול קורא,
- ליאור בכר : אז איך אנחנו מגישים דרכך? נגיד עכשיו בחינוך רוצים, קול קורא יש,
- כאמל חלבי : לא, לא, ככה זה הולך.
- ליאור בכר : איך זה הולך?
- כאמל חלבי : יש קולות קוראים שמתפרסים לאשכול,
- ליאור בכר : ואתה מביא אותם?

- כאמל חלבי : ואז אם זה מתאים לנו, מה שמתאים לנו, אנחנו מגישים דרך האשכול.
- ליאור בכר : הבנתי.
- גלעד זרקה : רגע ואיך זה גם מתאים לבנימינה אז כאילו הקול קורא הוא מפוצל לכל האשכול?
- כאמל חלבי : לא, לכל האשכול, לכל האשכול, אתה מחליט אם להיכנס או לא, אם מתאים לך או לא.
- גלעד זרקה : אוקיי.
- אריה שרון : אתה מבין, זה, זה היופי.
- אייל כהן : זה מצוין.
- ליאור בכר : לנו זה, זה,
- גלעד זרקה : מצד אחד זה מצוין, מצד שני הקולות, אבל אייל הקולות קוראים זה סתם לדוגמה אם היית פעם יכול להתמודד על קול קורא על מגרש כדורגל, סתם לדוגמה,
- ליאור בכר : אתה לא יכול היום,
- גלעד זרקה : היום,
- אריה שרון : לא, לא, לא בהכרח,
- גלעד זרקה : לא יוציאו קול קורא,
- אריה שרון : לא, לא,
- גלעד זרקה : 28 מגרשי כדורגל.
- אריה שרון : גלעד,
- גלעד זרקה : זה המון כסף.
- אריה שרון : גלעד, תקשיב. לא לכל דבר יהיה קול קורא. יש נושאים כאלה משרד התרבות, לא כולם יעמדו על קול קוראים שזה, מדברים על הדברים שיש בהם,
- כאמל חלבי : לרשויות,
- אריה שרון : יתרון לגודל שמתאים לאשכול ואף אחד לא, ולא חייבים, אתה מבין גם את הלחצים הפוליטיים פה ושמה. אה, אני, אני מבקש לאשר את כאמל חבר במועצת האשכול, אני לא יכול לצערי,
- מאיר סיטבון : אריה רצה בכל, לא עשה, אמרו לא לא יכול,

דובר : למה, שיהיה גם גזבר ואז הכל יהיה בסדר,

אריה שרון : בסדר?

דובר : כן.

אריה שרון : אוקיי. תודה רבה.

סעיף 5 – פסולת אלקטרונית

אריה שרון : הנושא הבא זה עוד פעם דיווח על הנושא של ה, העלינו אתזה פעם קודמת

את הנושא של הפסולת האלקטרונית שהוא כבר מיושם, נמצא במכולות

אוספים, יש, יש התלהבות לזה ויש היענות, במכולות נמצא האיסוף,

נקודות האיסוף של הסוללות ו,

דובר : במאקרו,

אריה שרון : הייתי מוכן, כן, הייתי מוכן שזה יהיה בכל רשות אבל הם אמרו לי שרק

מוכנים לתת מחסן איסוף אחד.

דובר : אחד.

אריה שרון : רק אחד, אז הוא נמצא בעמיקם.

אייל כהן : תגיד, שאלה בעניין הזה, או רק הבהרה, מחשב אתה יכול לזרוק שם נגיד?

טל כידן : לא.

אריה שרון : לא, לא.

אייל כהן : מה אני יכול לזרוק שם?

אריה שרון : כי זה פתוח ככה.

אייל כהן : תפרק את המחשב וזה,

אבי אשכנזי : אתה לא יכול. אתה לא יכול.

דובר : טאבלטים, טלפונים,

אריה שרון : הנה, הנה, טאבלטים,

אייל כהן : מסך כן נו, אה,

אריה שרון : מסך כן, תראה מחשבים כאלה זה לא,

אייל כהן : מה הם עושים עם זה בפנים? מה הם עושים עם זה? נגיד השארתי מחשבים

שאני לא צריך,

אריה שרון : אתה זורק, מתחת,

- אייל כהן : לא, הם גורסים את זה? מה הם עושים עם זה?
- אריה שרון : הם לוקחים את זה החברות,
- דובר : הם מפרקים את זה לרכיבים,
- טל כידן : לא, הם מנסים להשתמש בזה,
- אריה שרון : לא, יש להם מפעלים,
- ליאור בכר : יש מפעלים ש,
- אבי אשכנזי : שמשביר למס הכנסה איפה הדיסקים שלך,
- ליאור בכר : אייל, לא, הם לא גורסים,
- אבי אשכנזי : מס הכנסה ישר,
- ליאור בכר : אייל יש מפעלים היום של חבריה עם מוגבלויות בעיקר עובדים שם שמה שהם עושים לוקחים לך את החלקים שאפשר לשחזר ולשים בחזרה למחשוב,
- אבי אשכנזי : יש,
- ליאור בכר : מה שלא שמים למתכת,
- שחף טנדט : בקיצור תגרוס את זה,
- אבי אשכנזי : לחיריה ישר,
- שחף טנדט : או שזה יגיע,
- טל כידן : גורסים את זה, עושים מזה אלומיניום, זהב, פלסטיק ולא זוכר.
- דובר : התושבים מאוד מרוצים מזה.
- דובר : יש בזה קצת זהב במה שאתה זורק, אתה יודע את זה? תשמור את זה.
- מאיר סיטבון : אריה עוד משהו?
- אריה : כן, כן.
- דובר : יאללה.

מדברים ביחד

סעיף 6 – שמות לרחובות – גבעת נילי

- אריה שרון : הנושא הבא והאחרון זה הנושא של רחובות,
- דובר : הכסף יש לו, לא? זה רק אישור,

- דובר : תן לו לדבר רגע.
- אריה שרון : בגבעת נילי. בגבעת נילי הייתה ישיבה של הועד המקומי והם החליטו לקרוא ל, לרחובות.
- ליאור בכר : כן, לרחובות בשמות, תראו אחד הדברים שהם מעלים הכי הרבה. השמות לרחובות זה לא רק לחיפוש כתובות, גם חס וחלילה בחירום כדי להכווין אמבולנס לאן צריך להגיע, כן, חירום.
- אריה שרון : והם ישבו והחליטו וקראו בשמות ועשו הליך מסודר. ההליך, השלב הבא זה הישיבת המועצה מאשרת את זה ואחר כך זה הולך ל, לשר.
- דובר : למשרד הפנים, ששם אנחנו מקבלים אישור. זה אנחנו עוד מחכים ממשרד הפנים לאישור של עמיקם וגבעת נילי, באמת?
- אריה שרון : אין, אז זה כבר לא, אנחנו את שלנו עשינו וזה עובר וזה רשום אפילו בווטסאפ ובכל מיני מקומות, אז אתה זוכר שעשינו לשלך, אבל אני, היום הוויז הוא החשוב.
- ליאור בכר : טל כידן : אני רוצה להגיד על זה משהו, אפשר? כן, כן, בבקשה.
- אריה שרון : אז מה שעשינו, עשינו באמת שמות של רחובות, הייתה ועדה של, של אנשי, שתי תושבות ואני, העלינו את ה, הנה זאת מפת נילי, אריה שרון : שימו לב שהשמות הם זה, השמות הם שמות, אריה שרון : ציפורים. טל כידן : של ציפורים. אריה שרון : תגיד, יש דוכיפת? טל כידן : יש. אריה שרון : זאת הציפור של המדינה. טל כידן : כן, זה הרחוב הראשי.

אריה שרון :	אה, יפה.
דובר :	איך הוא הפך להיות הראשי?
דובר :	זה נכון תחבירית לתת לזה ה'?
דובר :	מה?
דובר :	זה נכון תחבירית לתת לזה ה'?
דובר :	למה אתה עושה את ה-ה'?
טל כידן :	כן, ככה עושים. הענפה, הזה,
אריה שרון :	אה כן?
דובר :	רחוב דוכיפת.
אריה שרון :	לא בהכרח. למה, לא בהכרח.
טל כידן :	ברוב המקומות זה ככה.
ליאור בכר :	ברוב המקומות זה ככה, הזית,
דובר :	ככה זה אצלנו.
אריה שרון :	אני גם בשדרות הברושים.
אייל כהן :	כלנית, נרקיס, זה לא,
טל כידן :	ברוב המקומות זה עם ה' הידיעה,
דובר :	זה השיכון.
טל כידן :	עכשיו רגע, מה שאני רוצה להגיד זה שאחרי שקיבלנו את האישור של יושב ראש הועד, לצורך העניין והועד, בעצם רשמנו את זה בוויס ואם תראה את התמונות הבאות, אז יש לכל בית, לקחנו כל בית ומספרנו את המספרים של הבתים,
דובר :	מה זה, אין פרטיות, אין פרטיות?
טל כידן :	מה? לא, יש כללים איך אתה ממספר את הבתים, מימין, משמאל, יש כללים מאוד ברורים.
דובר :	זה לא לפי המספר של הנחלות?
דובר :	רגע שאתה אומר מהשער הצהוב זה הענפה?
טל כידן :	תראה רגע,
דובר :	לי אין מספר לבית.
טל כידן :	ועוד איך יש לך.

- אבי אשכנזי : יש לך.
- דובר : לא, אני כאילו נחשב 3א'.
- טל כידן : הנה תסתכלו פה, זה עכשיו, במקרה זה רחוב השלדג, אתה רואה אז יש לנו את המספרים. אז יש לנו את המספרים, עכשיו כשאנשים שמים את הכתובת, חילקנו את הדבר הזה לאנשים, כל אחד יודע את הכתובת הספציפית שלו, ואז הוא רוצה בעל מקצוע, חברים, חברות, אתה אומר להם רחוב השלדג 7, מביא אותנו בדיוק לבית.
- דובר : יפה.
- טל כידן : ועכשיו אחרי שנאשר את זה פה,
- דובר : עובד פיקס בוויז.
- טל כידן : בעצם,
- דובר : קדימה טל אנחנו רוצים מספרי בתים גם באביאל ועמיקם.
- טל כידן : חבר'ה מעמיקם באו אליי למשרד, למדו איך לעשות את הוויז ובחור מאוד נחמד, איך קוראים לו?
- אריה שרון : גיל הס.
- טל כידן : זה עם הסבונים, איך קוראים לו?
- דובר : עידו.
- דובר : אה, עידו.
- טל כידן : עידו, עידו,
- דובר : אה, הועד המקומי, וגיא.
- טל כידן : זהו אז הם כבר עשו לדעתי את רוב עמיקם, יש שם איזה רחוב אחד שיש להם בעיה במספור, אבל זהו, ואז התושבים מרוצים מזה, ישאת זה בוויז, עכשיו אם נאשר את זה פה בישיבה, אז נעלה את למשרד הפנים ויהיו מבסוטים.
- דובר : כבר שלחתם בגבעת נילי,
- טל כידן : שלחתי, אני אשלח את זה עוד פעם. אני אשלח את זה עוד פעם.
- דובר : איפה,
- טל כידן : יש את זה בפייסבוק,
- דובר : זה עבר כבר את כל התושבים של גבעת נילי?

- טל כידן : זה כבר, זה כבר עובד תקופה.
- אריה שרון : נאווה נמצאת בסמינר בווינה והיא שלחה לנו תמונה, עכשיו היא שלחה לנו.
- טל כידן : רגע, אריה אבל מאשרים את זה? כולם מאשרים?
- דובר : כן, מה,
- אריה שרון : תן לראש המועצה קצת לעבוד, אתה יודע, בכל זאת. אז,
- מאיר סיטבון : שלחה תמונה.
- דובר : מה כתוב שם?
- דובר : תגרור, תגרור את זה למטה.
- דובר : תעשה אסקייפ.
- טל כידן : זה או לפרמט את המחשב,
- דובר : שים אותו בפנינת מחזור.
- דובר : תעשה אסקייפ.
- דובר : במיוחד לנאווה,
- אריה שרון : הנה נאווה, אתם רואים? נאווה שלחה את זה עכשיו. שימו לב. אגב, רק שתדעו שלפני איזשהו חודש ומשהו, נאווה באה לשכנע אותי לנסוע למשלחת הזאת. עכשיו התחילו, ולא הייתי בווינה, על חשבונני, כן? לא זה,
- דובר : להאמין לך אתה חושב?
- אריה שרון : לא, יותר מזה, יותר מזה, אני,
- דובר : כן, זה מה,
- אריה שרון : אחרי, אחרי שאמי נפטרה אז לא יכולתי לנסוע כי זה היה השבוע, זה עלה לי 2,000 שקל.
- דובר : אה, כן?
- אריה שרון : יחזירו אותם. אז הנה נאווה באמת בשביל כולנו. אז חבר'ה אנחנו, אתם מאשרים את ה,
- אבי אשכנזי : את הטיול של נאווה?
- דובר : כן.
- דובר : למה לא.
- אבי אשכנזי : הטיול של נאווה מאושר.
- אריה שרון : אז זה מאושר, תודה רבה לכולם.

- כאמל חלבי : שנייה, האוטובוס רק.
- אריה שרון : אה, סליחה.
- כאמל חלבי : קיבלנו אישור לאוטובוס להחליף אוטובוס באלונה, עכשיו,
- מאיר סיטבון : למה להחליף, למה לא עוד אחד? אי אפשר?
- כאמל חלבי : לא, אין, קיבלנו אישור להחליף.
- מאיר סיטבון : פעם שעברה קיבלנו עוד אחד.
- כאמל חלבי : כמובן השתתפות המועצה זה 139,478, שאנחנו נקבל את זה ממפעל הפיס, פורמלית צריך אישור המדינה.
- דובר : נקבל את הכסף חזרה?
- טל כידן : זה אוטובוס חדש לגמרי?
- כאמל חלבי : כן, בוודאי.
- דובר : הבעיה היא זה אוטובוס סיני אמרו לי.
- דובר : אה, זה הסיני.
- דובר : בסדר, כמו היום בגבעת נילי.
- דובר : אין, אני אמרתי לו. אני אמרתי לו.
- אריה שרון : אתה יודע, אני פגשתי את הבן אדם שמייבא את האוטובוסים האלה. הוא אמר לי,

מדברים ביחד

- אריה שרון : הוא אמר לי שהוא עובד שם, עובד בזה.
- דובר : לא,
- אריה שרון : באתי, באו אליי אמרתי תשמעו אמרו לי כן זה הבן אדם, הוא ראש מחלקת הדרכה וזה, באתי אליו,
- דובר : אני גם מתעסק עם זה וכאלה,
- אריה שרון : אנחנו מחליטים עליו על אחריותך, אין בעיה, טוב אז מאושר?
- דובר : רגע, אבל למה לא וולוו או משהו כזה?
- מאיר סיטבון : כי וולוו עולה,
- דובר : עולה פי שתיים.

כאמל חלבי : שקל אין לנו להוסיף.
מאיר סיטבון : אני לא, אני מתנגד, תרשום. אני מתנגד.
אריה שרון : כן, בסדר.
מאיר סיטבון : תרשום.
אריה שרון : אוקיי. אז בעד, כן?
מאיר סיטבון : אני לא אמרתי.
דובר : מאיר מתנגד.
אריה שרון : בסדר.
מאיר סיטבון : אני נגד, תרשום.
אריה שרון : לא, אני לא רושם. אוקיי תודה רבה לכולכם. לילה טוב.

**** סיום הקלטה ****